

Un jove músic

Lluís Pujals

de LA PRINCIPAL DE BARCELONA

peta, van ingressar a la formació que dirigeix Jesús Ventura. En la temporada 1986-87, Lluís havia de complir el servei militar i es buscà el relleu oportú. Les circumstàncies del sorteig determinaren que no hagués estat necessari però en Lluís no va perdre la temporada ja que li sorgí l'oportunitat d'ocupar la vacant que el tible Armand Franco deixava a la cobla "Sant Jordi" també degut al servei militar. Enguany ha reingressat a "la Principal de Barcelona" i és ben segur que serà una temporada que consolidarà a aquest jove instrumentista com un dels millors tibles del moment i sens dubte, el de més projecció envers el futur. La gran quantitat d'aplecs en els quals participa la cobla el donaran a conèixer als aficionats d'arreu del país.

Pujals ha participat en l'enregistrament de dos discs de recent aparició: El "N9U-1" amb la cobla Sant Jordi, promocionat per la Comissió d'aplecs de les comarques Barcelonines i dedicat als autors i interprets joves, i "Sardanes del Bergadà" per la cobla Juventut de Berga, constituïda amb músics bergadans exclusivament per la gravació del disc.

També ha substituït a Martirià Font en els "Montgrins", quan fa dos anys li fou practicada una intervenció quirúrgica.

A la revista "SOM" (n.º 42 octubre 1983) deiem d'en Lluís: "So agradable, facilitat i empena per executar els passatges més difícils, té les millors possibilitats d'arribar a ésser un gran instrumentista. Quasi 4 anys més tard, tenim la satisfacció d'haver encertat plenament en aquell vaticini.

Un altre instrumentista de "La Principal de Barcelona", el tenora Jordi Molina va passar als "Montgrins" i s'ha consagrat com un gran instrumentista. No sembla difícil de preveure que Pujals seguirà un camí semblant, si la seva voluntat es dedica-se de ferm a la música i en especial a la de cobla. De moment, escolteu-lo a "La Principal de Barcelona". Cal posar especial esment a les notes del tible d'en Lluís Pujals.

Jaume Nonell

Lluís Pujals i Pere Benitez, una parella de fusta amb futur.

Forma part de la gran munió de joves músics de cobla que estan sorgint en els darrers anys de la comarca del Bergadà. Alguns d'ells toquen en les cobles locals "Pirineu" i "Ciutat de Berga" i d'altres com en Lluís, han passat a formacions d'altres indrets cercant nous horitzons en la seva professió de músic. Isabel Roca (flabiol), Màrius Moneu (tible), Rafael Carreras (fiscorn), Josep Farràs (tenora), són alguns dels noms a tenir en compte envers el futur de la música de cobla.

Lluís Pujals i Carretero va néixer a Berga, el 22 de gener de 1966. El seu pare Lluís Pujals, treballador a les mines de Fígols i instrumentista de tible a la cobla "Pirineu", de Berga, l'inicià als 8 anys en el solfeig, estudis que cursà 2 anys més tard a l'Escola Municipal de Música de Berga amb la professora Montserrat Perayre, amb qui actualment fa l'harmonia.

A l'hora d'iniciar-se en el solfeig començà a estudiar clarinet amb Ramon Sobrevies, de la cobla "Rosaleda", de Sallent.

Però és als 13 anys quan el seu propi pare li dona les primeres nocions de tible, per immediatament integrar-se a la "Pirineu" com a tercer tible en aquells primers moments.

Posteriorment ha cursat estudis de tible amb Francesc Elies, un dels forjadors d'aquestes noves promocions de tibles, i ha enllestit els cinc cursos de què consta aquest instrument en tres anys, a més d'haver fet estudis de saxofon.

Ja com a primer tible de la "Pirineu", el novembre de 1982, és cridat per cobrir la vacant, produïda per la mort d'Elies Pujol, a la cobla "Bages".

Dotat de totes aquelles qualitats innates que fan un bon músic, junt amb uns bons estudis i professors, la seva progressió dins la cobla "Bages" fou molt bona. Alternant la feina de tible primer amb Pere Camps, veterà però eficient i bon instrumentista, ens sorprengué amb interpretacions de sardanes de molt compromís com "El Judici Final", obra poc coneguda i plena de dificultats d'en Blanch Reynalt o "Aquella Canço" d'en Mas Ros.

Més consolidat en el seu lloc i anant agafant ofici formà amb el tenora Pere Benitez, una de les millors joves parelles de fusta del moment.

La seva estada a la cobla de Manresa fou curta. Ben aviat els responsables de "La Principal de Barcelona" es fixaren en ell, com l'element idoni per a cobrir la plaça de tible primer. L'any 1985, junt amb el seu germà Daniel, instrumentista de trom-